

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNHE MEYER.

Nr. 18.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 6. Maj 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Biavlen

er et særligt Arbejdsfelt for Kvinder.

Maa det være mig tilladt at henlede de ærede Fremskridtskvinders Opmærksomhed paa en Gerning, som jeg synes, nogle af dem burde tage op, nemlig Biavlen. Der drives jo her i Landet en temmelig stor og ganske godt lønnende Biavl, men den er næsten udelukkende i Mændenes Hænder. Og dog er det et Arbejde, Kvinderne lige saa godt kan udføre; det kræver ikke store Legemskræfter, man skal ikke være dagevis borte fra Hjemmet, ja ved en mindre Biavl kan Arbejdet slet ikke regnes i Dage, der gælder det bare om at have nogle Timer til sin Raadighed en Gang imellem, saa det kan jo godt passes ved Siden af Kvindernes øvrige Gerning i Hjemmet. Man behøver heller ikke at kunne ryge Tobak for at arbejde med Bier, en Røgpuster kan gøre den samme Nytte som en Pibe.

For den dannede Kvinde, der nødtigt vil optages af et Arbejde, som ikke kan beskæftige Tankerne og nære Skønhedssansen, er Biavlen en fortrinlig Syssel — skriver en Fru Shermann i et amerikansk Biblad — og sikkert er det, at Biavl maa være en anderledes sund og opdragende Fritidssyssel end det evindelige Haandarbejde, Kvinderne altid sidder og piller med i deres Fritid. Sundt, som alt Friluftsarbejde om Sommeren jo er, og opdragende, fordi det er et Arbejde, hvorved man skal tænke, gøre sine Iagttagelser, lægge sine Planer for at kunne opnaa det størst mulige Udbytte. Og saa er det saa interessant at arbejde med disse smaa Dyr, der, endskønt de er under Kultur, dog har bevaret deres oprindelige Natur; det giver et Indblik i Naturens store Husholdning, som vil tiltale de fleste, der

ikke selv er komne alt for langt bort fra det naturlige. Men hvem der ikke har eller tror, de kan faa denne Interesse for Biavl, dem vil jeg ikke raade til at begynde, da de næppe vil faa Glæde af det.

Det er nu heller ikke saa kostbart at begynde en Biavl, blot man kan faa overladt en afsides Krog i en Have — det kan godt være i Skygge, under store Træer — og man saa har en Snes Kroner at sætte i det, det er tilstrækkeligt til en Begyndelse. Bliver der saa Lyst og Lejlighed til mere, kan det jo altid udvides.

Hvad Fortjenesten angaar, da bliver den jo meget forskellig efter de forskellige Egne og den forskellige Dygtighed, hvormed det drives. Men naar det kan betale sig for Mændene at arbejde med det, kan man vel trøstigt anbefale Kvinderne at tage fat paa samme Betingelser, for de er jo langt fra forvænt med Fortjeneste. Og her maa da blive absolut Ligestilling. Selv den mest konservative vil ikke forlange, at Kvinderne skal sælge de Produkter, de har høstet af deres Bier, billigere, end Mændene sælger deres. At Kvinderne tager denne Gerning op, er heller ikke en Konkurrence, der kan skade nogen, for her gaar Masser af Honning til Spilde, fordi der ikke bliver lagt tilstrækkelig Vind paa Biavlen, saa kunde Kvinderne ogsaa tage fat paa det Omraade, var det jo i Grunden at vinde nyt Land. Og det er ikke saa smaa Værdier, her kan indvindes. Paa sine Steder er der saa gode Betingelser for Biavlen, at med fornøden Dygtighed og Kapital til at drive den rigtig maatte der kunne leves af den alene. Men saa vidt jeg véd, har ingen her i Landet endnu drevet det dertil. Hvad om det blev en dygtig og energisk Kvinde, der kom til at gaa foran paa dette Omraade?

Men der skal nu ogsaa mere Mod til

at passe Bier end til at passe Høns og Ænder. De Kvinder, der hviner, naar de ser en Mus, eller ikke „kan“ tage en Oldenborre i Haanden, de driver det næppe vidt som Biavlere. Der skal undertiden Viljestyrke til, naar man næsten kan sige, det regner med Bistik. Det er ganske vist kun sjældent, det gaar saa galt, men man maa være forberedt paa det og kunne døde det for at være Biavler. Hovedet kan jo godt beskyttes med et Slør, men saa tykke Handsker, der kan beskytte Hænderne, er upraktiske at arbejde med.

Hvordan der skal begyndes, og hvorledes det skal drives, er det jo ikke Stedet her at komme nærmere ind paa. Jeg vil her blot pege paa denne Sag; hvem der saa har Lyst og de fornødne Betingelser derfor, faar at søge Vejledning andre Steder. Vi har et godt redigeret „Tidsskrift for Biavl“ og gode Bøger om dette Æmne. Særligt vil jeg anbefale A. Bruns „Vejledning i Biavl“, der giver udmærket Besked om Biens Natur, og H. Erslevs „Fører i Biavl“, der særligt giver Oplysning om det praktiske Arbejde.

Men begynd ikke paa Theorier alene, for det gaar i Reglen galt; henvend Dem til den stedlige Biavlerforening, hvor en saadan findes, eller til en dygtig Biavler af Deres Bekendtskab; der vil De nok faa den fornødne praktiske Vejledning, for Biavlere er som Regel meget tjenstvillige Folk, og de bliver det selvfølgelig ikke mindre, naar det er en Kvinde, der ønsker Hjælp.

P. H. E.

At bede om Penge.

Fra Oberst T. W. Higginson's Bog Common Sense about Woman.

En af de bedste Hustruer og Mødre, jeg nogen Sinde har kendt, sagde en Gang,